

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กิติพัฒน์ นนทบุรีมะคลุย์. ปัญหาการทารุณกรรมและการปล่อยปละละเลยเด็ก : แนวคิดและความตระหนักต่อปัญหาของนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2518.

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานสัมมนาระดับชาติว่าด้วยการป้องกันการทารุณและทอดทิ้งเด็ก : เด็กที่ใช้แรงงานและเด็กที่ถูกทอดทิ้ง 18-19 มีนาคม 2530. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2531.

จุไร อภัยจิรรัตน์. บทบาทพยาบาลต่อเด็กถูกทารุณกรรม. ใน สารศิษย์เก่าพยาบาล สภาวิชาชีพไทย. หน้า 52-61. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ดวงใจ กสานติกุล. การทารุณกรรมผู้เยาว์. จุฬาลงกรณ์เวชสาร. 28 (มีนาคม 2527) : 313-325.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น. รายงานทางวิจัย 18 (เมษายน 2518) : 3-7.

ศุภฎีวรรณ เรื่องรุจีระ. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และการดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพ ตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ธีระพร อูวรรณไพ. ทัศนคติ : มโนทัศน์ที่ไม่ต้องการคานิยม. วารสารอาจารย์จิตวิทยา 1 (มีนาคม-มิถุนายน 2523) : 9-10.

นพพร นพเจริญกุล. สุขภาพจิตและการปรับตัวของเด็กหน่บ้านที่มารับบริการรักษา ณ โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยบถัมภ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

- นิตยา คชภักดี. Child Abuse. ใน วันดี วรวิทย์ และ สุวรรณ เรื่องกาณจนเศรษฐ์
(บรรณาธิการ), Ambulatory Pediatrics. หน้า 324-332. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สวาย, 2532.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ฉบับปรับปรุงแก้ไข.
บทมูธานี : บริษัท ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จากัด, 2528.
- พรเพ็ญ เพชรสุศิริ. การศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจากข่าวหนังสือพิมพ์
The Study of Family Violence Situations as Reported in
Newspaper. ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภท ก. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- มนตรี สันทวิชัย. นักสังคมสงเคราะห์ ศูนย์พักพิงเด็กกำพร้าเด็ก. สัมภาษณ์, 2
กรกฎาคม 2534.
- วราภรณ์ ดวงจันทร์. การศึกษาความคิดเห็นเด็กชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
ต้อปัญหาสามีทุบตีทำร้ายร่างกายภรรยา : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กชายในบ้านกรูณา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- วิชา มหาคุณ. ร่างรายงานการวิจัยเรื่องผลกระทบของเด็กถูกระงการทารุณกรรม :
มาตรการป้องกันแก้ไข ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยต้องคดี.
กรุงเทพมหานคร : สมาคมสวัสดิการเด็กในประเทศไทย, (อค์สำเนา).
- วันดี จ้อสุรเชษฐ. การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาในการจัดการเรียนการสอน
การพยาบาลจิตเวชในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ระดับวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สิริมาศ มุคตามระ. การทารุณกรรมเด็ก. วารสารพยาบาล ทบ. (ตุลาคม-ธันวาคม
2529) : 27.
- สังวรรณ สมบัติใหม่. Battered Child Syndrome : ปัญหาการทารุณกรรมเด็ก.
วารสารสวนปรุง 3 (2530) : 5-32.
- อัมพล สุอ้าพันธ์. กลุ่มอาการทารุณเด็ก (Battered Child Syndrome). ใน วันเพ็ญ
บุญประกอบ และ อัมพล สุอ้าพันธ์ (บรรณาธิการ), จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์.
หน้า 310-317. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2530.
- _____ . ความสำคัญของกุมารแพทย์กับการกระทำทารุณกรรมทางเพศในเด็ก.
จุฬาลงกรณ์เวชสาร. 28 (มีนาคม 2527) : 303-312.

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ). สภาวะของเด็กในโลก 1989. United Kingdom : P&L Adamson, Benson, Oxfordshire, 1989.

ภาษาอังกฤษ

- Browne, K., Saqi, S. Parent-child interaction in abusing families : its possible causes and consequences. In P. Maher (ed), Child Abuse : the educational perspective, p England : Basil Backwell Limited, 1988.
- Fryer, G.E., et al. The Child protective service worker : a profile of needs, attitudes, and utilization of professional resources. Journal of Child Abuse and Neglect (CAN) 12 (1988) : 481-490.
- Gelles, J.R. Child Abuse and Family Volence : Implications of Medical Professionals. In H.E. Newberger (ed.), Child Abuse, pp.25-42. Boston : Little, Brown and Company, 1982.
- Hayes, P. The Long-term Treatment of Victim of child abuse. Nursing Clinics of North America 16 (March 1981) :
- Kaufman, K., Courey, D. Munchausen syndrome by Proxy : A survey of Professional's Knowledge. Journal of Child Abuse and Neglect 13 (1989) : 141-147.
- Krowchuk, H.V. Child abuses stereotypes : consensus among clinicians. Apply Nursing Research 2 (February 1989) : 35-39.
- Leventhal, J.M., et al. Identification during the postpartum period of infants who are at high risk of child maltreatment. The Journal of Peadiatrics (1989) : 481-487.
- Lynch, A.M. Child Abuse before Kempe : An historical Literature review. Journal of Child Abuse and Neglect 9 (1985) : 7-15.

- Mak, F.L, Yuen, C.S. Child Battering in Hong Kong, Third Asian Forum on Child and Adolescent psychiatry. The Journal of the Psychiatric Association of Thailand 26 (December, 1981) : 186.
- Meadow, R. ABC of Child Abuse : Epidemiology. British Medical Journal 298 (18 March 1989) : 727-730.
- Mckeel, N.L. Child Abuse Can be Prevented. American Journal of Nursing (September 1978) : 1478-1482.
- Mckittrick, A.C. Child Abuse : Recognition and Reported by Health professional. Nursing Clinic of North America 16 (March 1981) : 103.
- National Youth Bureau Office of the Prime Minister. Second Asian Regional Conference on Child Abuse and Neglect : Bangkok, Thailand, 8-13 February 1988. Bangkok : Amarin Printing Group, 1988.
- Newberger, C.M. Psychology and Child Abuse. In H.E. Newberger (ed.), Child Abuse, pp.235-253. Boston : Little, Brown and Company, 1982.
- Oates, K.R., et al. Self-esteem of abused children. Journal of Child Abuse and Neglect 9 (1985) : 159.
- Patricia IP. Child Abuse (Clinical review). Journal of Paediatrics, Obstetrics and Gynaecology. (November/December 1985) : 5-12.
- Rokeach, M. Beliefs, Attitude and Values. Sanfrancisco : Jossey-Bass Inc. Publisher, 1970.
- Shives, R.L. Child Abuse and Neglect. Basic concepts of Psychiatric Mental Health Nursing, pp.537-552. Philadelphia : J. B. Lippincott Company, 1986.

Sykes, M.D., et al. Nurses' Knowledge of Child Abuse and Nurses' Attitudes Toward Parental Participation in the Abused Child's Care. Journal of Pediatrics Nursing 2 (November 1987) : 412-417.

United Nations Children's Fund (UNICEF). World Summit for Children. United Nation, New York, 1990.

Woolf, A., et al. What residents know about child abuse. American Journal of Diseases of Children 142 (June 1988) : 668-672.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

คำนวณค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ α ของ Cronbach

$$r = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S^2}{St^2} \right]$$

r = ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

n = จำนวนข้อคำถามทั้งหมดในแบบสอบถาม

$\sum S^2$ = ผลรวมความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

St^2 = ความแปรปรวนของข้อคำถามทั้งหมด

แทนค่า

$$\begin{aligned} r &= \frac{64}{6.3} \left[1 - \frac{41.279}{183.564} \right] \\ &= 0.7874 \end{aligned}$$

ภาคผนวก ข.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม ความรู้ และเจตคติที่มีต่อการทำรณรงค์

1. รศ.พญ.ดวงใจ กสานติกุล	ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์จู่ไร อภัยจิรรัตน์	ภาควิชาการพยาบาลกุมารเวช
วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
3. อาจารย์วันเพ็ญ เกื้อหนุน	ภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์
วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย
4. อาจารย์เตือนใจ อินทุโสมา	นักสังคมสงเคราะห์ฝ่ายกุมารเวช
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

ตาราง เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้และเจตคติของพยาบาลวิชาชีพและ
นักศึกษาพยาบาลต่อการทารุณเด็ก

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1.	การทำให้เด็กทุกข์ทรมาน ทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นการทารุณเด็ก	4.69	.69	4.87	.41	-2.8*
๒ 2.	พ่อแม่มีสิทธิอบรมสั่งสอน ลูกด้วยวิธีใด ๆ ก็ได้ ผู้อื่นไม่เกี่ยวข้อง	3.69	.94	3.79	.85	-1.04
3.	การปล่อยปละละเลยเด็ก เมื่อเจ็บป่วย เป็นส่วนหนึ่ง ของการทารุณเด็กด้วย	4.31	.75	4.38	.64	-.83
4.	เด็กที่ถูกทารุณทางเพศมี สาเหตุจากคนในครอบครัว ได้น้อยมาก	3.54	.80	3.53	.95	.08
5.	พ่อแม่ที่ผิดหวังในตัวลูกมาก อาจโกรธถึงขั้นทำร้ายลูกได้	3.66	.96	3.53	.98	1.21
๒ 6.	พ่อแม่จะเลี้ยงลูกตามแบบ ฉบับที่ตนถูกเลี้ยงดูมาก่อน ในวัยเด็ก	2.78	.99	2.52	.94	2.36*

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
7.	เด็กที่มาโรงพยาบาลด้วย อาการเลือดคั่งใต้กระดูก ศีรษะ อาจเกิดจากถูกทารุณ	3.27	.75	3.27	.72	.09
8.	พ่อแม่ที่เครียดจากการดูแลลูกเจ็บป่วยเรื้อรัง มีโอกาสทำทารุณลูกได้	3.38	.97	3.23	.97	1.36
9.	เด็กที่มีประวัติพี่น้องถูกทำ ทารุณย่อมเสี่ยงต่อการถูก ทารุณเช่นกัน	3.65	.89	3.76	.86	-1.05
10.	พ่อแม่ที่ทารุณเด็กจะปิดบัง และให้ประวัติการเจ็บป่วย ของลูกไม่ถูกต้อง	4.14	.68	4.44	.64	-3.96*
11.	การกระทำทางเพศต่อเด็ก เพียงครั้งเดียว ถือว่าเป็น การทารุณทางเพศ	4.52	.64	4.58	.59	-.86
12.	คนที่กระทำทางเพศต่อเด็ก เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับเด็ก เป็นระยะเวลานาน ๆ ได้	3.53	.94	3.56	.91	-.28
13.	เด็กบางคนคือและชนมาก จนอาจทำให้พ่อแม่โกรธถึง ขั้นทำร้ายลูกได้	3.32	1.03	3.26	.97	.52
14.	ลูกไม่ควรโต้เถียงพ่อแม่ เมื่อถูกทำโทษอย่างรุนแรง	3.28	1.01	3.55	1.0	-2.38*

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
15.	พ่อแม่ที่พาลูกมาแผนก ฉุกเฉินบ่อยครั้ง นำหนักถึง การทารุณเด็กไว้ด้วย	3.24	1.00	3.15	.94	.78
16.	เด็กที่ถูกพรากจากแม่ตั้งแต่ แรกเกิดเป็นเวลานาน มี ปัญหาการถูกทารุณมากกว่า เด็กปกติ	3.31	.87	3.38	.87	-.72
17.	ผู้ช่วยเด็กที่ไม่แสดงอาการ ยืนค้ำพิงแม่หรือก้มหลบหวาด กลัวเมื่อแม่เข้าใกล้ ทำให้ หนักถึงเรื่องแม่อาจทำร้ายลูก	3.83	.79	3.82	.75	.12
18.	จิตแพทย์เด็กเป็นบุคคลที่ สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหา เด็กถูกทารุณ	2.58	1.12	2.81	1.02	-2.00*
19.	ถ้ามีโอกาส ฉันจะแนะนำ พ่อแม่ถึงผลเสียของการ ลงโทษลูกอย่างรุนแรง	4.41	.54	4.62	.52	-3.56*
20.	ประชาชนที่พบเห็นการทารุณ เด็กควรรายงานต่อเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง	4.52	.56	4.77	.49	-4.27*
21.	คนในครอบครัวเดียวกับเด็กมี โอกาสทำทารุณเด็กได้ง่าย	3.49	.95	3.51	.90	-.15

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑ 22.	การเขียนตีเค็อย่างแรง เพียงครั้งเดียวจนเป็นรอย ซ้ำ เป็นการทําทารุณต่อเด็ก	2.43	.91	2.65	.93	-2.22*
๑ 23.	เด็กเล็กที่ช่วยตัวเองไม่ได้ มีโอกาสถูกทําทารุณได้น้อย	3.35	.88	3.77	.76	-4.60*
๑ 24.	เด็กโตที่พู่ครูเรื่อง ไม่มี โอกาสถูกทําร้าย	3.91	.87	4.30	.72	-4.42*
25.	เด็กอายุ 3 ปี มีการติดเชื้ ทางช่องคลอด อาจเกิดจาก ถูกทําทารุณทางเพศ	3.39	.81	3.41	.76	-.17
26.	พ่อแม่ที่มีลูกไม่ตรงกับเพศ ที่ต้องการ มีโอกาสทําร้าย ลูกได้	3.18	.92	3.44	.85	-2.69*
27.	พยาบาลมีโอกาสพบเห็นและ มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ ปัญหาการทารุณเด็กได้บ่อย	3.57	.80	3.66	.69	-1.13
28.	ปัญหาเด็กถูกทารุณ เป็น ปัญหารีบด่วนที่ต้องร่วมมือกับ ผู้ร่วมงานทุกฝ่าย	4.52	.54	4.76	.45	-4.29*
29.	แม่ที่ตวาดจนลูกกลัวทุกครั้ง นับเป็นการทารุณเด็กอย่าง หนึ่ง	4.07	.66	3.97	.81	1.16

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
30.	เด็กเล็กถูกทำร้ายร่างกาย ได้ง่าย เพราะปกป้องตนเอง ไม่ได้	4.03	.85	4.13	.87	-1.13
๓31.	สังคมไทยถือเป็นเรื่อง ธรรมดา ถ้าพ่อแม่จะเขียน ตีลูก	2.56	.83	2.69	1.03	-1.26
๓32.	พ่อแม่ในสังคมชั้นสูง ย่อม ไม่ทำทารุณลูก	3.36	.86	3.44	.98	-0.81
33.	เด็กที่มีบาดแผลในตำแหน่ง ที่ทำร้ายตนเองไม่ได้ ทำให้ นึกถึงปัญหาเด็กถูกทารุณ	3.72	.72	3.74	.75	-.24
34.	ฉันเคยพบครอบครัวที่ใช้เด็ก เป็นที่ระบายอารมณ์ ทานอง ตีวิวาทระหัดระราดมาก่อน	3.70	.98	3.42	1.17	2.31*
35.	พยาบาลมีส่วนช่วยป้องกัน ปัญหาเด็กถูกทารุณได้	3.73	.74	4.15	.62	-5.52*
36.	พยาบาลย่อมทำหน้าที่แม่ ทดแทนในรายครอบครัว ทำร้ายลูก ได้ดี	3.40	.89	3.52	.88	-1.27
37.	ฉันเต็มใจช่วยเหลือทุกวิถีทาง เมื่อพบเด็กถูกทำทารุณ	4.07	.70	4.33	.70	-3.36*

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
38.	แม่ที่อายุน้อยและไม่พร้อม มีลูก มีโอกาสทำร้ายลูก พอ ๆ กับแม่ทั่วไป	2.42	.92	2.44	1.07	-.16
39.	เด็กที่เคยถูกพ่อแม่ทำทารุณ มาก่อน มีโอกาสเกิดซ้ำได้อีก	4.08	.69	4.32	.64	-3.25*
40.	เด็กที่มาแผนกฉุกเฉินด้วย อาการมีกระดูกหักหลายแห่ง ฉันทันถึงปัญหาการทารุณเด็ก	3.56	.81	3.55	.77	.11
41.	เด็กในครอบครัวที่กำลังอยู่ ในภาวะวิกฤติ มีโอกาสถูก ทำร้ายได้มากกว่าปกติ	3.95	.68	4.01	.71	-.74
42.	การสังเกตและการซัก ประวัติของพยาบาล ช่วย อธิบายถึงการทารุณที่เกิด ขึ้นได้	4.01	.63	4.22	.59	-3.07*
43.	บุคลากรทางการแพทย์ เท่านั้นที่ตระหนักถึงปัญหา การทารุณเด็ก	3.46	1.05	3.79	1.03	-2.88*
44.	การส่งเสริมความผูกพันใน เด็ก 2 ขวบปีแรก ช่วย ป้องกันการทารุณเด็กได้ วิธีหนึ่ง	4.01	.75	4.27	.67	-3.31*

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑45.	แม่ที่เลี้ยงลูกด้วยตนเอง โดยลำพัง ย่อมไม่ทารุณ ต่อเด็ก	2.94	.75	3.00	.85	-0.66
๑46.	งานการอบรมสั่งสอนลูก พ่อแม่มีสิทธิทำโทษเสียสติ ลูกได้	2.56	.99	2.70	.98	-1.24
๑47.	เด็กที่มาด้วยเรื่องถูกทารุณ ย่อมปลอดภัยเสมอ เมื่ออยู่ โรงพยาบาล	2.69	.79	2.97	.86	-2.97*
48.	เด็กที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย ๆ ครั้ง ทำให้ฉันนึกถึงเรื่อง การปล่อยปละละเลยเด็ก	4.09	.57	3.99	.69	1.48
49.	เด็กป่วยที่มาโรงพยาบาล และพบว่า มีรอยฟกช้ำตาม ร่างกาย ทำให้ฉันถึงปัญหา การถูกทารุณ	3.73	.67	3.74	.70	-.16
50.	พยาบาลมีส่วนด้วยอย่าง มากในการตรวจค้นปัญหา การทารุณเด็ก	4.09	.58	4.30	.57	-3.29*
51.	เมื่อพยาบาลสงสัยหรือแน่ ใจว่า เด็กถูกทารุณ ต้อง เขียนรายงานไว้ทันที	4.17	.64	4.38	.56	-3.10*

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
52.	การส่งเสริมบทบาทหน้าที่ทางครอบครัวช่วยป้องกันปัญหาการทารุณเด็กได้	4.27	.54	4.58	.53	-5.18*
53.	แม่ที่ทำร้ายลูกของตนเองได้ เป็นแม่ที่มีปัญหาทางจิตเวช	1.97	.81	2.03	.94	-.63
54.	พ่อแม่ที่เลี้ยงลูกด้วยวิธีรุนแรง อาจคิดว่าเป็นวิธีเลี้ยงลูกที่ถูกต้อง	3.16	1.07	2.76	1.08	3.36*
55.	เด็กทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย	4.65	.51	4.81	.39	-3.30*
56.	เด็กที่มีประวัติเคยถูกทารุณ อาจกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาในเวลาต่อมา	4.39	.71	4.67	.57	-3.84*
57.	พ่อแม่ที่พาลูกมาโรงพยาบาลเมื่อเด็กมีอาการหนักแล้ว เกิดจากการปล่อยปละละเลยได้	3.85	.83	3.95	.87	-1.04
58.	การเขียนบันทึกลักษณะบาดแผล หรืออาการเด็ก ช่วยให้ประเมินปัญหาการทารุณเด็กได้ถูกต้องยิ่งขึ้น	4.39	.59	4.47	.63	-1.17

ลำดับ	ข้อความ	พยาบาล		นักศึกษาพยาบาล		t-test
		(n - 153)		(n - 172)		
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
59.	การทารุณเด็กครั้งต่อ ๆ ไป มักจะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จน ถึงขั้นเสียชีวิตได้	4.00	.74	4.26	.71	-3.23*
60.	พ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงย่อมไม่ ทำร้ายลูกของตน	3.24	.68	3.20	.98	.41
61.	การคุ้มครองเด็กเมื่ออยู่ใน โรงพยาบาล เป็นหน้าที่ของ พยาบาล	3.82	.87	4.06	.87	-2.49*
62.	พ่อแม่ที่ทำร้ายลูกควรได้รับ โทษอย่างยิ่ง	3.93	.75	4.08	.82	-1.62
63.	ฉันทินดีไปเป็นพยาบาลในศาล กรณีเด็กถูกทารุณ	3.63	.78	3.95	.80	-3.65*
64.	การกระทำทางเพศต่อเด็ก พบว่า มีสาเหตุจากครูได้	3.73	.80	3.77	.78	-.48

* $P < 0.5$

๑ ข้อความทางลบ

ภาคผนวก ง.

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

25 มกราคม 2534

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ที่ตอบแบบสอบถาม
เรียน พยาบาลวิชาชีพทุกท่าน

เนื่องด้วย ดิฉัน นางวรารักษ์ วงศ์กุลพิศาล นิสิตปริญญาโทสาขาสุขภาพจิต ภาควิชา
จิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประสงค์ที่จะทำการวิจัยเรื่อง
"การศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการทารุณ
เด็ก" ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความ
เห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วง
ด้วยดี และขอขอบคุณพยาบาลวิชาชีพทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางวรารักษ์ วงศ์กุลพิศาล

(นางวรารักษ์ วงศ์กุลพิศาล)

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

25 มกราคม 2534

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย ปีที่ 4 ทุกท่าน

เนื่องด้วย ดิฉัน นางวรารมณ์ วงศ์กุลพิศาล นิสิตปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต ภาควิชา
จิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประสงค์ที่จะทำการวิจัยเรื่อง "การ
ศึกษาเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการทารุณเด็ก"
เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความรู้และเปลี่ยนแปลงเจตคติของวิชาชีพพยาบาลไปในทิศทางที่ดีต่อ
การให้การดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วย เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กถูกกระทำทารุณ (Child
Abuse) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามความ
เห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วง
ด้วยดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางวรารมณ์ วงศ์กุลพิศาล

(นางวรารมณ์ วงศ์กุลพิศาล)

คำชี้แจงทั่ว ๆ ไปในการตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความรู้และเจตคติที่มีต่อการทารุณเด็ก ให้พิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในข้อความแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด
เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นบางส่วน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

สำหรับผู้วิจัย

<u>คำชี้แจง</u>	โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าข้อความหรือ	[]	[]	[]
	เติมข้อความเกี่ยวกับท่านตามความเป็นจริง	1	2	3
		[]	[]	
1. อายุ	[] ต่ำกว่า 25 ปี	4	5	
	[] 26 - 30 ปี	[]		
	[] 31 - 35 ปี	1		
	[] 36 - 40 ปี	[]		
	[] 41 ปีขึ้นไป	2		
2. สถานภาพสมรส	[] โสด	[]		
	[] คู่,	3		
	[] อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)			
3. ในกรณีที่แต่งงานแล้ว มีบุตรจำนวน	คน	[]		
4. ประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยเด็ก เป็นเวลา	ปี	[]		

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้และเจตคติที่มีต่อการทารุณเด็ก

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
1.	การทำให้เด็กทุกข์ทรมาน ทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นการทารุณเด็ก						[]
2.	พ่อแม่มีสิทธิอบรมสั่งสอน ลูกด้วยวิธีใด ๆ ก็ได้ ผู้อื่นไม่เกี่ยวข้อง						[]
3.	การปล่อยปละละเลยเด็ก เมื่อเจ็บป่วย เป็นส่วนหนึ่ง ของการทารุณเด็กด้วย						[]
4.	เด็กที่ถูกทารุณทางเพศมี สาเหตุจากคนในครอบครัว ได้น้อยมาก						[]
5.	พ่อแม่ที่ผิดหวังในตัวลูกมาก อาจโกรธถึงขั้นทำร้ายลูกได้						[]
6.	พ่อแม่จะเลี้ยงลูกตามแบบ ฉบับที่ตนถูกเลี้ยงดูมาก่อน ในวัยเด็ก						[]
7.	เด็กที่มาโรงพยาบาลด้วย อาการเลือดคั่งใต้กระดูก ศีรษะ อาจเกิดจากถูกทารุณ						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
8.	พ่อแม่ที่เครียดจากการดูแลลูกเจ็บป่วยเรื้อรัง มีโอกาสทำทารุณลูกได้						[]
9.	เด็กที่มีประวัติพี่น้องถูกทำ ทารุณย่อมเสี่ยงต่อการถูก ทารุณเช่นกัน						[]
10.	พ่อแม่ที่ทารุณเด็กจะปิดบัง และให้ประวัติการเจ็บป่วย ของลูกไม่ถูกต้อง						[]
11.	การกระทำทางเพศต่อเด็ก เพียงครั้งเดียว ถือว่าเป็น การทารุณทางเพศ						[]
12.	คนที่กระทำทางเพศต่อเด็ก เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับเด็ก เป็นระยะเวลาานาน ๆ ได้						[]
13.	เด็กบางคนคือและชนมมาก จนอาจทำให้พ่อแม่โกรธถึง ขั้นทำร้ายลูกได้						[]
14.	ลูกไม่ควรโต้เถียงพ่อแม่ เมื่อถูกทำโทษอย่างรุนแรง						[]
15.	พ่อแม่ที่พาลูกมาแผนก ฉุกเฉินบ่อยครั้ง นำหนักถึง การทารุณเด็กไว้ด้วย						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
16.	เด็กที่ถูกพรากจากแม่ตั้งแต่ แรกเกิดเป็นเวลานาน มี ปัญหาการถูกทารุณมากกว่า เด็กปกติ						[]
17.	ผู้ช่วยเด็กที่ไม่แสดงอาการ ยินดีที่พบแม่หรือกลับหวาด กลัวเมื่อแม่เข้าใกล้ ทำให้ นึกถึงเรื่องแม่อาจทำร้าย ลูก						[]
18.	จิตแพทย์เด็กเป็นบุคคลที่ สำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหา เด็กถูกทารุณ						[]
19.	ถ้ามีโอกาส ฉันจะแนะนำ พ่อแม่ถึงผลเสียของการ ลงโทษลูกอย่างรุนแรง						[]
20.	ประชาชนที่พบเห็นการทารุณ เด็กควรรายงานต่อเจ้าหน้าที่ บ้านเมือง						[]
21.	คนในครอบครัวเดียวกับเด็กมี โอกาสทำทารุณเด็กได้ง่าย						[]
22.	การเขียนตีเด็กอย่างแรง เพียงครั้งเดียวจนเป็นรอย ช้ำ เป็นการทำทารุณต่อเด็ก						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
23.	เด็กเล็กที่ช่วยตัวเองไม่ได้ มีโอกาสถูกทำทารุณได้น้อย						[]
24.	เด็กโตที่พูดรู้เรื่อง ไม่มี โอกาสถูกทำร้าย						[]
25.	เด็กอายุ 3 ปี มีการติดเชื้ ทางช่องคลอด อาจเกิดจาก ถูกทำทารุณทางเพศ						[]
26.	พ่อแม่ที่มีลูกไม่ตรงกับเพศ ที่ต้องการ มีโอกาสทำร้าย ลูกได้						[]
27.	พยาบาลมีโอกาสพบเห็นและ มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับ ปัญหาการทารุณเด็กได้บ่อย						[]
28.	ปัญหาเด็กถูกทารุณ เป็น ปัญหาริบคั่วนัที่ต้อกร่วมมือกับ ผู้ร่วมงานทุกฝ่าย						[]
29.	แม่ที่คิดว่าคนลูกกลัวทุกครั้ง นับเป็นการทารุณเด็กอย่าง หนึ่ง						[]
30.	เด็กเล็กถูกทำร้ายร่างกาย ได้ง่าย เพราะปกป้องตนเอง ไม่ได้						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
31.	สังคมไทยถือเป็นเรื่อง ธรรมดา ถ้าพ่อแม่จะเขียน ตีลูก						[]
32.	พ่อแม่ในสังคมชั้นสูง ย่อม ไม่ทำทารุณลูก						[]
33.	เด็กที่มีบาดแผลในตำแหน่ง ที่ทำร้ายตนเองไม่ได้ ททำให้ นึกถึงปัญหาเด็กถูกทารุณ						[]
34.	ฉันเคยพบครอบครัวที่ใช้เด็ก เป็นที่ระบายอารมณ์ ทำนอง ตีหัวกระทบคราดมาก่อน						[]
35.	พยาบาลมีส่วนช่วยป้องกัน ปัญหาเด็กถูกทารุณได้						[]
36.	พยาบาลย่อมทำหน้าที่แม่ ทดแทนในรายครอบครัว ทำร้ายลูก ได้ดี						[]
37.	ฉันตั้งใจช่วยเหลือทุกวิถีทาง เมื่อพบเด็กถูกทำทารุณ						[]
38.	แม่ที่อายุน้อยและไม่พร้อม มีลูก มีโอกาสทำร้ายลูก พอ ๆ กับแม่ทั่วไป						[]
39.	เด็กที่เคยถูกพ่อแม่ทำทารุณ มาก่อน มีโอกาสเกิดซ้ำได้อีก						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
40.	เด็กที่มาแพนดุกเงินด้วย อาการมีกระดูกหักหลายแห่ง จนถึงปัญหาการทารกเด็ก						[]
41.	เด็กในครอบครัวที่กำลังอยู่ ในภาวะวิกฤติ มีโอกาสถูก ทำร้ายได้มากกว่าปกติ						[]
42.	การสังเกตและการซัก ประวัติของพยาบาล ช่วย อธิบายถึงการทารกที่เกิด ขึ้นได้						[]
43.	บุคลากรทางการแพทย์ เท่านั้นที่ตระหนักถึงปัญหา การทารกเด็ก						[]
44.	การส่งเสริมความผูกพันใน เด็ก 2 ขวบปีแรก ช่วย ป้องกันการทารกเด็กได้ วิธีหนึ่ง						[]
45.	แม่ที่เลี้ยงลูกด้วยตนเอง โดยลำพัง ย่อมไม่ทารก ต่อเด็ก						[]
46.	ในการอบรมสั่งสอนลูก พ่อแม่มีสิทธิทำโทษเสียแต่ ลูกได้						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
47.	เด็กที่มาด้วยเรื่องถูกทารุณ ย่อมปลอดภัยเสมอ เมื่ออยู่ โรงพยาบาล						[]
48.	เด็กที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย ๆ ครั้ง ทำให้ฉันนึกถึงเรื่อง การปล่อยปละละเลยเด็ก						[]
49.	เด็กป่วยที่มาโรงพยาบาล และพบว่า มีรอยฟกช้ำตาม ร่างกาย ทำให้ฉันถึงปัญหา การถูกทารุณ						[]
50.	พยาบาลมีส่วนช่วยอย่าง มากในการตรวจค้นปัญหา การทารุณเด็ก						[]
51.	เมื่อพยาบาลสงสัยหรือแน่ ใจว่า เด็กถูกทารุณ ต้อง เขียนรายงานไว้ทันที						[]
52.	การส่งเสริมบทบาทหน้าที่ ทางครอบครัวช่วยป้องกัน ปัญหาการทารุณเด็กได้						[]
53.	แม่ที่ทำร้ายลูกของตนเอง ได้ เป็นแม่ที่มีปัญหาทาง จิตเวช						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
54.	พ่อแม่ที่เลี้ยงลูกด้วยวิธี รุนแรง อาจคิดว่าเป็นวิธี เลี้ยงลูกที่ถูกต้อง						[]
55.	เด็กทุกคนย่อมมีสิทธิได้รับ การคุ้มครองตามกฎหมาย						[]
56.	เด็กที่มีประวัติเคยถูกทารุณ อาจกลายเป็นเด็กมีปัญหา ในเวลาต่อมา						[]
57.	พ่อแม่ที่พาลูกมาโรงพยาบาล เมื่อเด็กมีอาการหนักแล้ว เกิดจากการปล่อยปละ ละเลยได้						[]
58.	การเขียนบันทึกลักษณะ บาดแผล หรืออาการเด็ก ช่วยให้ประเมินปัญหาการ ทารุณเด็กได้ถูกต้องยิ่งขึ้น						[]
59.	การทารุณเด็กครั้งต่อ ๆ ไป มักจะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จน ถึงขั้นเสียชีวิตได้						[]
60.	พ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงย่อมไม่ ทำร้ายลูกของตน						[]

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ส่วนของ ผู้วิจัย
61.	การคุ้มครองเด็กเร่ร่อนอยู่ใน โรงพยาบาล เป็นหน้าที่ของ พยาบาล						[]
62.	พ่อแม่ที่ทำร้ายลูกควรได้รับ โทษอย่างยิ่ง						[]
63.	ฉันทินดีไปเป็นพยานในศาล กรณีเด็กถูกทารุณ						[]
64.	การกระทำทางเพศต่อเด็ก พบว่า มีสาเหตุจากครูได้						[]

ประวัติผู้เขียน

นางวรารักษ์ วงศ์กุลพิศาล เกิดวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2497 ที่อำเภอปทุมวัน
จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษานุปริญญาพยาบาลอนามัยและผดุงครรภ์ จากวิทยาลัย
พยาบาลสภากาชาดไทย เมื่อปีการศึกษา 2518 และสำเร็จครุศาสตรบัณฑิต (พยาบาลศึกษา)
วิชาเอกการพยาบาลจิตเวช ในปีการศึกษา 2531 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์พยาบาล
ประจำภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย

